

FALCON FLASH

Nummer 2 | juli 2025

Interview met C-201BB

Civil-militaire samenwerking

Vernieuwde opleiding luchtmobiel

Colofon

HOOFDREDACTIE:

C-11LMB

TEKSTEN/FOTOGRAFIE/VORMGEVING:

Sectie Communicatie 11LMB

OPLAGE/DRUK:

2750 | Koninklijke van der Most

- /luchtmobielebrigade
- /koninklijkelandmacht
- /company/
11-luchtmobiele-brigade
- /11luchtmobiel
- /luchtmobielebrigade

Voorwoord C-11LMB

Beste collega's van 11 Luchtmobiele Brigade,

Vanaf juli 2025 voeren wij, de militairen en burgers van 11 Luchtmobiele Brigade, de kernwaarden "gehard, veelzijdig, vastberaden en trots". In het boekje dat bij deze Falcon Flash is meegestuurd, leg ik uit waarom deze kernwaarden zo belangrijk zijn. Een aantal collega's vertelt wat voor hen de betekenis is van deze kernwaarden. Als commandant vind ik het belangrijk dat wij daar aandacht aan besteden. De kernwaarden vormen ons DNA. Het helpt ons om beter en slimmer te kunnen vechten.

In de afgelopen periode heb ik jullie aan het werk gezien bij oefeningen, inzetten, evenementen en ceremonies. Ik heb gezien hoe wij, ook onder lastige omstandigheden vol overgave en vastberaden ons werk doen. Of dat nu als persoon, als eenheid, of samen met anderen is, steeds weer staan we er. Dat maakt mij een trotse commandant.

Wij kunnen onze taken niet alleen uitvoeren. We hebben anderen nodig. Nederlandse en buitenlandse eenheden, maar ook civiele ondernemingen. We oefenen en trainen steeds vaker samen. Daar heb ik de afgelopen periode ook weer mooie voorbeelden van gezien. In deze Falcon Flash zie je dat in een aantal artikelen terug. In de logistieke ondersteuning werken we uitstekend samen met DHL en transportbedrijven. 11 Geneeskundige compagnie oefende samen met de civiele collega's van het Ziekenhuis Gelderse Vallei. Militairen van de Delta Compagnie van 11 Infanteriebataljon GGJ namen deel aan een internationale oefening in Polen. Deze oefening liet zien hoe loopgraven en het optreden met en tegen drones een steeds grotere rol gaan spelen in het hedendaagse gevecht. In de samenwerking met anderen is het belangrijk dat wij steeds weer laten zien dat we een professionele en betrouwbare partner zijn.

We krijgen regelmatig belangrijk bezoek. Dat zijn voor ons unieke kansen om ons bijzondere werk te laten zien. Zo zijn in de afgelopen periode onze Commandant der Strijdkrachten (CDS) en de Inspecteur-Generaal der Krijgsmacht (IGK) te gast geweest. Ook was Tweede Kamerlid, Ulysse Ellian aanwezig bij de indrukwekkende baretuitreiking, waarvoor het eerst een 'best-woman' werd verkozen. Ik wil iedereen bedanken die hieraan heeft bijgedragen.

Wij zorgen er ook voor dat we intern steeds meer met elkaar in gesprek gaan. Onze thema-lunches stellen ons in staat om met specifieke doelgroepen binnen onze brigade van gedachten te wisselen. Afgelopen periode heb ik bijvoorbeeld gesproken met de vrouwen die bij de brigade werken en met de groepscommandanten van 12 Infanteriebataljon RvH. Voor mij zijn dat zeer waardevolle momenten.

Ook op het gebied van opleidingen en trainingen zijn er interessante ontwikkelingen. Het belang van trainen met motoren wordt steeds duidelijker. Met het oog op inzet in het hedendaagse gevechtsveld, zijn mobiliteit en snelheid cruciaal. Onze nieuwe BOKL/LFO opleiding is van start gegaan en de eerste lichting heeft deze inmiddels met succes afgerond. Elke keer wanneer we sleutelen aan de opleiding van de Rode Baretten is dit aanleiding voor discussie. Laat ik hierover duidelijk zijn. Dat we nu dingen anders doen, wil niet zeggen dat het resultaat minder is. Ik heb er nog steeds alle vertrouwen in dat elke militair die de laatste kilometers over de Legendary Lane aflegt naar de Oranjekazerne zich een trotse drager van de Rode Baret mag noemen.

De eerste helft van dit jaar was voor de meesten van ons een drukke periode. De komende tijd gaat het merendeel van jullie genieten van een welverdiende vakantie. Iedereen heeft het nodig om zo nu en dan gas terug te kunnen nemen en samen met het thuisfront quality time te hebben. Er wordt veel van ons en van ons thuisfront gevraagd en dat is na de vakantie zeker niet anders. Ook de tweede helft van dit

jaar wordt intensief. Onze kracht ligt in professionele voorbereiding, samenwerking en zorg voor elkaar. We moeten alert zijn op signalen wanneer het moeilijk wordt. Cruciaal is het investeren in elkaar om als een veerkrachtige en sterke brigade klaar te staan voor elke missie. Ik ben en blijf trots op onze veelzijdigheid, vastberadenheid en geharde mentaliteit.

Ik wens u veel leesplezier toe en vertrouwen in onze gezamenlijke toekomst.

Met vriendelijke groet,
Brigadegeneraal Frank Grandia

Vernieuwde opleiding luchtmobiel

De AMOL is vervangen door de BOKL (Basisopleiding KL) en de LFO (Luchtmobiele Functie Opleiding). Totaal duurt de opleiding 25 weken, verdeeld over 3 modules (BOKL 10wkn, LFO1 10 wkn, LFO2 5wkn). De (Brigade) Functie Opleiding is additioneel en in tijd en ruimte afhankelijk van de desbetreffende eenheid en/of functie.

Basisopleiding KL

- Focus op niveau 1 (MBV)
- Duur: 10 weken

LFO 1

- Focus op niveau 1 (binnen een niveau 2-context)
- Duur: 10 weken
- Tussentijds resultaat is de Rode Baret

LFO 2

- Focus op niveau 2
- Duur: 5 weken
- Duur voor INF: 8 weken i.v.m. 3 weken functiegerichte wapenopleiding (voorheen de brigade functieopleiding (BFO))

**Overige
vervolgopleidingen of
naar eigen eenheid**

Iedere kandidaat die zich aanmeldt voor een functie bij 11 Luchtmobiele Brigade start met de 10 weekse BOKL. Hierin leert de aspirant Rode Baret de militaire basisvaardigheden met de focus op niveau 1. Daarnaast leert de leerling samenwerken met zijn/haar buddy en het team.

Aansluitend volgt de Luchtmobiele Functieopleiding (LFO), die bestaat uit twee onderdelen. In LFO1 voert de lerende voornamelijk beroepsgerichte leertaken uit in groepsverband. Tijdens de 10 weken durende opleiding wordt extra aandacht besteed aan weerbaarheid (moral component) waarbij de focus ligt op de kernwaarden van 11 Luchtmobiele Brigade. Daarnaast worden binnen de thema's MINDSET, RURAL en URBAN nieuwe vaardigheden aangeleerd en wordt de belastbaarheid getraind. LFO1 wordt afgesloten met de nieuwe zeven dagen durende Fearless Falcon.

Aansluitend gaan de nieuwe Rode Baretten door naar LFO2. Hierbij ligt de focus op het zelfstandig werken in groepsverband onder leiding van een groepscommandant. Daarnaast wordt de verdieping gezocht in de thema's RURAL en URBAN, waarna LFO2 wordt afgesloten middels een oefening in de context van de Rapid Reaction Corps onder verzwaarde (klimatologische) omstandigheden.

Na het afronden van LFO2 wordt de Rode Baret geplaatst bij de eenheid, in afwachting van de functie-gebonden vervolgopleiding.

11 Geneeskundige Compagnie traint samen met civiel ziekenhuis

11 Geneeskundige Compagnie werkte afgelopen mei tijdens de oefening *Medicinae Catena* samen met een civiel ziekenhuis om het afvoeren van gewonden te trainen. Mocht er een grootschalig conflict uitbreken, dan is het namelijk essentieel dat ook de civiele zorgketen ingezet kan worden. Hoewel 400 Geneeskundig Bataljon in staat is om een heel ziekenhuis op te bouwen, kunnen er situaties ontstaan waardoor zij geen patiënten meer kunnen behandelen. Dan zal er gekeken moeten worden naar andere oplossingen. Laat dat nu precies zijn wat 11 Geneeskundige Compagnie afgelopen mei heeft gedaan. Doel van de oefening was het doorlopen van de medische keten, vanaf het 'Point of injury' tot aan de operatietafel in het ziekenhuis. Hierbij werd zowel de eigen medische keten getraind, als de overdracht met het ziekenhuis.

De compagnie werkte tijdens *Medicinae Catena* samen met ziekenhuis Gelderse Vallei in Ede, wat een partnerziekenhuis is met Defensie. Dit betekent dat militair verpleegkundigen onder andere in dit ziekenhuis kunnen werken om zo hun BIG-registratie te behouden en dus current te blijven als verpleegkundige.

Beide partijen waren erg blij met de mogelijkheid om samen te trainen en hebben een aantal interessante ontwikkelpunten onderkend. Adjutant Axel Arentsen vertelt over de belangrijkste *Lessons Learned*.

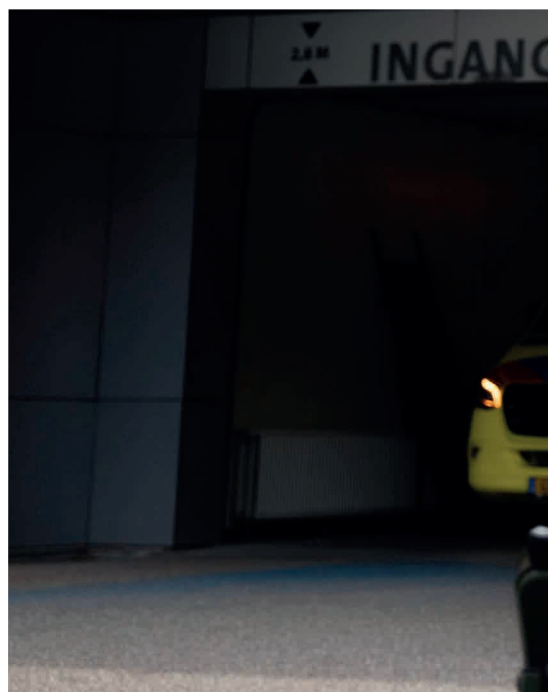
Meldingen

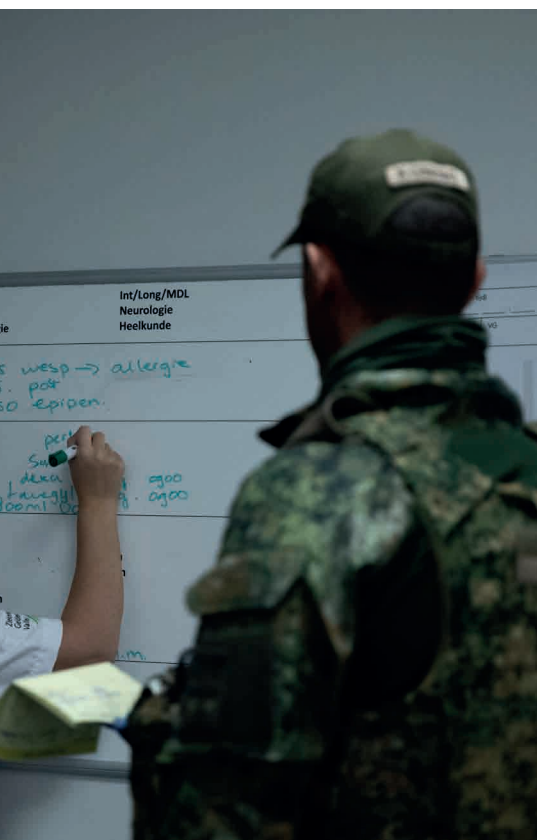
Het ziekenhuis bezit natuurlijk niet over dezelfde radio's als wij. Meldingen vanuit de ambulance gingen nu naar de CP en via de CP weer via telefoon door naar de Spoedeisende Hulp (SEH). De meldingen kwamen hierdoor vertraagd door. Of, wanneer de ZAU's slecht bereik hadden, kwam het aanbod van patiënten helemaal zonder vooraankondiging.

Overdracht

In de Nederlandse ziekenhuizen werken de spoedeisende hulpen middels het Nederlandse SBAR protocol, terwijl Defensie het internationale MARCH protocol hanteert. Geen onoverkomelijk probleem, de zaken die overgedragen worden blijven enigszins hetzelfde, alleen in een andere volgorde. De SEH verpleegkundigen moesten wennen aan de snelle manier van overdragen, maar schakelden snel.

In een ziekenhuis wordt een patiënt altijd middels een ambulance naar de SEH gebracht, ook als de patiënt bij wijze van spreken de verwondingen heeft opgelopen bij een val van de trap op het ziekenhuisterrein. De SEH is dus gewend aan de uitgebreide, geavanceerde brancards van de ambulance die in alle zijdes te verstellen zijn en in de hoogte aanpasbaar zijn aan het ziekenhuisbed. De materialen van Defensie zijn hier niet op ingesteld, aangezien wij werken met opvouwbare draagbaren. Voor een civiel-militaire samenwerking moeten we kijken welke materialen aangepast moeten worden, zodat ze op elkaar aansluiten.

Enduro:

van startbekwaam naar militair operationeel inzetbaar

Peter Hageman traint, samen met zijn team, KTM-rijders vanuit de hele krijgsmacht, van 11 Luchtmobiele Brigade, KCT en de KMar tot zelfs de DSI en de Politie Rotterdam. Van het beeld dat ze alleen maar met motoren crossen in het bos, willen ze graag af: "Wij zijn geen motorcrossers."

KTM voor licht infanteriewerk

De motor is voor het lichte infanteriewerk van de brigade een mooie toevoeging op operationeel gebied, zegt Hageman: "De tweewieler blijft licht en goed bestuurbaar. Hierdoor kun je snel van voor naar achter in het gevechtveld. Denk bijvoorbeeld aan verkennerswerk of flankbeveiliging. Daarnaast kan een motor de infanterie bijna altijd volgen, veel meer dan bijvoorbeeld een quad kun je ook op smalle paadjes en dwars door het bos verplaatsen. Zo kun je ze inzetten om snel batterijen naar eenheden te brengen, een staging area in te richten of voor andere individuele taken." De brigade zal altijd behoefte hebben aan grondmobiliteit en de motor is het enige echt lichte middel dat bijna geen capaciteit opeist." De KTM kan zelfs aan een parachute naar beneden. De Pathfinders gaan later dit jaar al een pilot draaien en kijken hoe ze met de KTM oogjes in de diepte kunnen verkrijgen bij verkenningstaken. Ook 11BVE heeft plannen voor het implementeren van de motoren."

Motor begint steeds meer operationeel ingezet te worden

In de oorlog aan de Europese Oostgrens zie je het gebruik van motoren sterk toenemen door de snelle en terreinvaardige eigenschappen van het lichte voertuig. De bescherming zit hem in de bewegelijkheid en mobiliteit en dat traint het Enduro team maandelijks. “Het uitgangspunt van de trainingen is terreinvaardig worden en veilig van A naar B komen in het veld door technisch goed te rijden. Daarbij worden wel crosstechnieken gebruikt, maar het uitgangspunt is motorbeheersing en niet snelheid. De focus ligt op houding en remmen. Dit alles om net als bij een speedmars zo inzetbaar mogelijk te blijven”, zegt Hageman. “Tijdens onze jaarlijkse training in Frankrijk trainen we onder nog meer uitdagende omstandigheden. Met meer glooiing en op ander soort grond ga je tegen nieuwe dingen aanlopen.”

De KTM is bij uitstek geschikt voor het rijden in bedekt terrein: “Als je op een pad rijdt en je moet uitwijken, schiet je zo de bosrand in en je bent weg.” Dat trainen ze bij het Enduro team: “In militaire context rijden met de focus op motorbeheersing. Bij OTG-rij leer je startbekwaam motorrijden, wij trainen meer in de militaire context”, vervolgt Peter zijn verhaal. “Uiteindelijk willen we een TSP (Training Support Package) formaliseren waar we gaan trainen met militaire uitrusting en onder andere BDR-geluiden maken, bijvoorbeeld: Hoe krijg je een KTM weer inzetbaar als je te water raakt. Dat zijn dingen die je in operatiegebied nodig kunt hebben, want de motor begint steeds meer operationeel ingezet te worden.”

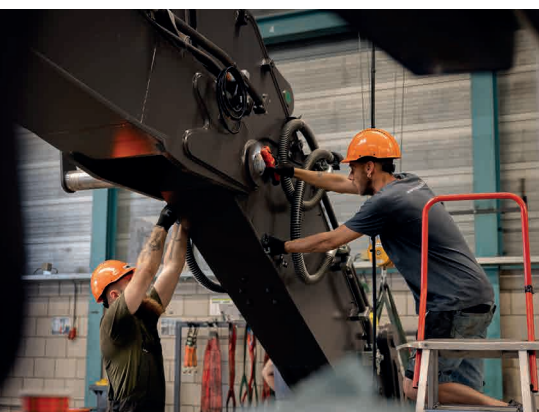
“In de oorlog aan de Europese Oostgrens zie je het gebruik van motoren sterk toenemen door de snelle en terreinvaardige eigenschappen van het lichte verplaatsingsmiddel.”

Brigade zoekt civiel-militaire samenwerking steeds meer op

Steeds vaker en intensiever wordt de samenwerking tussen het civiele en militaire domein opgezocht vanuit de brigade. Wij spraken met adjudant John van de G4 over waarom deze samenwerking vanuit de gevechtslogistiek essentieel is, in oefeningen en in de voorbereiding op een eventueel conflict.

Is deze samenwerking nieuw?

Nee, civiel-militaire samenwerking is er altijd al geweest, we zijn alleen aan het intensiveren. De middelen zijn er al; civiel heeft heel veel capaciteit als het gaat om logistieke transportmiddelen, of bijvoorbeeld locaties om materieel te repareren of te vervangen. Het zou voor Defensie veel tijd, capaciteit en geld kosten om op te schalen en dit soort lijnen te creëren, terwijl er in de burgermaatschappij zoveel voor handen ligt. In het huidige tijdsgewricht is er dan ook alle reden om de burgermaatschappij intensiever te betrekken bij onze operaties. V.d. Vlist is binnen Defensie een bekend voorbeeld van zo'n civiel-militaire samenwerking. Dat is een partner waar wij veel mee samenwerken. Zij weten van onze procedures en kennen de middelen die wij willen vervoeren. Onze munitie wordt vaak ook al civiel naar oefenlocaties gebracht. Dat is door gecertificeerde firma's die voldoen aan alle eisen die daarvoor gesteld zijn. Als je kijkt naar bijvoorbeeld Bosnië, daar gaan een hoop containers naartoe. Waarom zou je dat zelf doen? Dit gebeurt dus al volop.

Hoe komt zo'n samenwerking tot stand?

Als wij een gebied in gaan, of dat nou in een oefensetting of operationele setting is, kun je tot een bepaald punt, aan de safe kant, prima gebruik maken van civiele organisaties. Of dat nu in Nederland, Duitsland, Polen of de Baltische Staten is, wij kijken naar wat er voor handen is. Je wilt natuurlijk optimaal gebruik maken van de omgeving. Dan kijk je bijvoorbeeld naar dingen als industrieterreinen met garagebedrijven waar je aan vrachtwagens kunt sleutelen. We hebben zelf een container met herstel-materiaal, maar het kan ook zomaar zijn dat een dergelijk bedrijf een waardevolle aanvulling is voor 11 Herstelcie. Of dat we bij lokale dealers reservedelen kunnen aanschaffen waardoor deze niet helemaal uit Nederland opgevoerd hoeven te worden. Zo kijk je voor bevoorrading naar distributiecentra in de buurt voor het uitzetten van je bevoorradingsketen. Ten opzichte van wat bijvoorbeeld een DHL doet, is dat in grote lijnen eigenlijk hetzelfde. Zo'n DHL-loods is dan ook ideaal: je hebt ruimte, het is overdekt, uit het zicht en de middelen als laadplatforms, heftrucks of een kraan staan er vaak ook al. Als een bedrijf aan bepaalde eisen voldoet, kunnen wij ze benaderen om te kijken of we een samenwerkingsverband aan kunnen gaan, als deze er niet al is.

Hoe zit dat operationeel?

In Europees/NAVO-verband kunnen wij die samenwerking redelijk makkelijk opzoeken. Hier wordt ook op het niveau van de defensie staf volop aan gewerkt. We hebben overal afspraken staan bij bijvoorbeeld Scaniadealers om onze voertuigen te kunnen laten repareren. Zo hebben we ook afspraken met Mercedes, Volkswagen en ga zo maar door; we hebben een lijst met dealers die wij kunnen benaderen. Kanttekening hierbij is dat het volledig uitbesteden geen optie is. Op het moment dat de dreiging omhoog gaat, is het niet vanzelfsprekend dat de dienstverlening door civiele partners stand kan houden. Tussen oefeningen en operationele inzet zit eigenlijk niet veel verschil. Een Role-3 ziekenhuis kan ook gewoon een vorm van Host Nation Support zijn. Alleen als het gaat om een oorlogssituatie, praat je waarschijnlijk over veel meer slachtoffers. GNK zet dit soort lijnen allemaal uit. Daarbij wordt gekeken naar wat je in geval van een oorlog zelf naar binnen moet brengen aan geneeskundige ondersteuning om dat hospitaal draaiende te houden. Vanuit Bevo-perspectief benader je bedrijven voor bijvoorbeeld transport van een vredeslocatie naar een assembly area. Vanuit daar pak je de middelen zelf op en verspreid je ze het operatiegebied in, richting een tactical assembly area, of andersom; je kijkt naar aan- en afvoerlijnen, en wat daar in de buurt zit. In de Baltische staten kun je bijvoorbeeld vanuit het verzamelgebied materieel af laten voeren richting civiele instanties die in het herstelgebied reparaties uit kunnen voeren. Het grote voordeel is dat je veel minder spullen mee hoeft te nemen omdat dat daar allemaal voor handen is. Onder gevechtsomstandigheden zullen we als brigade altijd terug moeten kunnen vallen op onze eigen capaciteiten. Daarom zijn 11 Gnkie, 11 Herstelcie en 11 Bevoacie AASLT ook essentieel voor het instandhouden van de combat en combat support eenheden tijdens het gevecht.

Hoe plannen jullie vooruit, als je kijkt naar Air Manoeuvre Task Force 2027 (AMTF27)?

Als je teruggaat naar de koude oorlog, zie je dat daar gewoon een plan klaarlag. Een deel van die afspraken zijn nu ook al gemaakt. Als wij bijvoorbeeld in een Baltische Staat aankomen, kun je zo gebruik maken van bepaalde locaties. Je kunt je sowieso afvragen in hoeverre een land dat wordt aangevallen nog bezig is met het herstellen van vrachtwagens natuurlijk. In aanloop naar AMTF27 zijn wij druk bezig met het gebied verkennen: waar kom je terecht, en wat zit er in de omgeving waar we gebruik van kunnen maken. Dat gaat om industrieterreinen, een MSR en andere routes, maar ook kazernes met militaire middelen die je mogelijk kunt gebruiken. Als 11 Luchtmobiele Brigade moet je daarbij vanwege ons optreden bij een assembly area snel denken aan bijvoorbeeld de omgeving van een oud vliegveld. Hierbij speelt verdringing ook een rol. Wij zullen ongetwijfeld niet de enige eenheid zijn die wil terug vallen op dergelijke capaciteiten. Aan de andere kant kan het ook maar zo zijn dat we met de AMTF zo groot zijn dat we de local resources volledig uitputten. Ook dat moeten we zien te voorkomen. Er zit dus wel een grens aan civiel militaire samenwerking.

Ontwikkelingen: hoe ziet de toekomst eruit?

Voor 2027 willen we op gebied van gevechtslogistiek dat we, waar mogelijk, de civiele omgeving gebruiken voor het genereren van voortzettingsvermogen voor het gevecht. Dan kom je automatisch weer terecht op het pre-plannend plan vanuit de koude oorlog. Je wilt dat aan de voorkant al plaatsaan. Ook als het gaat om het gebruik van bijvoorbeeld burgerchauffeurs die je militair materieel wil laten vervoeren of het beheren van forward storage sites. Verder zijn wij heel erg om ons heen aan het kijken of er zowel civiele als militaire middelen zijn die logistiek ondersteunend kunnen zijn in het gevecht. Waar wij binnen 11 Luchtmobiele Brigade naar op zoek zijn, is bijvoorbeeld een kleiner transportmiddel. De Scania is een goed voertuig, maar hij is groot. Zit je in de Area of operations, dan wil je een kleiner transportmiddel hebben. Wij willen middelen hebben die zo licht en klein mogelijk zijn, en dan ook nog eens inzetwaardig. Bepantsering is gewicht en volume en maakt je voertuig zwaarder, daar moet je keuzes in maken: licht en snel of zwaar en veilig? Bij het kijken naar zo'n voertuig probeer je een goede middenweg te vinden. Je kijkt naar wat er op de markt is en naar hoe andere eenheden dat doen.

Kun je me iets meer vertellen over wat jouw functie inhoudt?

Mijn functie is verkenner-medic. Dat houdt in dat ik in de basis een verkenner ben, met als specialisme medic. Bij ons is iedereen verkenner uiteraard. Als verkenner ben je natuurlijk met je groep op jezelf aangewezen. Je zit ver voorbij de frontlinie en er wordt veel gevraagd van je zelfstandigheid. Verkennen is fantastisch werk, jouw informatie tijdig en accuraat doorgeven kan veel betekenen voor de gehele brigade. Dit kan soms resulteren in recce-strike: acties ontplooiën om de vijand te neutraliseren of uit te schakelen. Dat is de kers op de taart voor mij.

Daarnaast ben ik als medic verantwoordelijk voor de medische getraindheid van mijzelf, de rest van de groep en het peloton. Ook hier wordt veel zelfstandigheid van mij gevraagd. De groepscommandant vertrouwt erop dat ik de zaken voor elkaar heb. Ik controleer of ik zelf alles bij me heb voor de opdracht die we gaan doen en dat de rest van de maten de zaken ook voor elkaar heeft. Er is vaak geen afvoer mogelijk, dus moeten we zorgen dat we de gewonde zo snel mogelijk stabiel krijgen en kunnen houden. Dit moeten we doen met de middelen die we bij ons hebben.

Kun je wat vertellen over de werkzaamheden binnen het team waarmee je samenwerkt?

Naast medic ben ik ook HF-operator, drone-operator en Landing Point Finder. Zowel tijdens oefeningen als kazerneweken ben je dus bezig om die skills ook bij te houden en te verbeteren. Daarnaast ben je als verkenner nooit uitgeleerd. Verkenningsdrills herhalen en verbeteren is erg belangrijk. Leren van je fouten en beter worden is de mindset bij 11BVE. We hebben vaak een druk programma. We werken zowel met voertuigen als uitgestegen. We gebruiken veel verschillende wapensystemen en optiekmiddelen. Ook daar worden zelfstandigheid en verantwoordelijkheid

VERKENNER MEDIC

verwacht. Iedereen weet hoe de systemen werken, zodat we tijdens een oefening niet horen "Ik weet niet hoe dit werkt". Dat is je eigen verantwoordelijkheid, tijdens kazerneweken wil iedereen dat uitleggen als je ernaar vraagt.

Wat maakt de functie voor jou leuk/uniek?

Ik werk inmiddels al meer dan twee jaar bij 11BVE en wat ik hier uniek aan vind, is dat ik me op veel verschillende vlakken heb kunnen ontwikkelen. Dat begon met de cursussen die ik heb mogen volgen, maar ook de begeleiding vanuit het kader heeft een grote rol gespeeld in de ontwikkeling van mijn leiderschapskwaliteiten.

Daarnaast zijn we een professionele eenheid met veel kennis en ervaring. We hebben veel voor elkaar over en staan open voor elkaars input. Je merkt dat iedereen bereid is om zich in te zetten en hard te werken. Dat zorgt voor een sterke onderlinge band en een fijne werksfeer.

Welke kennis (evt. cursussen) heb je nodig voor de functie?

Voor mijn huidige functie heb je het volgende nodig:

- Rode Baret
- Verkennersopleiding (wordt soms binnen het eskadron gegeven)
- Medic opleiding

Zonder welk uitrustingsstuk kun jij je werk niet uitvoeren?

Ik kan mijn werk niet uitvoeren zonder de Moskito: een waarnemingsmiddel met een dagkijker, nachtzicht en warmtebeeld. Niet gezien worden en toch informatie doorgeven, dan kunnen wij als verkenners veel betekenen. Waarnemingsmiddelen zijn ons belangrijkste wapen!

Interview met

Luitenant-Kolonel Gerard Burgers, commandant 20IBB

De eenheid die vaak vergeten wordt: 20 Infanteriebataljon Bewaken Beveiligen Korps Nationale Reserve (20IBB KNR), voornamelijk bekend als de Natres. Toch zijn ze een flink onderdeel van onze brigade met bijna duizend reservisten. De commandant van 20IBB legt uit hoe de eenheid momenteel is georganiseerd, welke taken ze te wachten staan en hoe de nabije toekomst er waarschijnlijk uit gaat zien.

Mogen we eigenlijk nog Natres zeggen?

Het is natuurlijk eigenlijk een verkeerde benaming. We zijn immers helemaal geen reserve, we hebben een eigen taak binnen de krijgsmacht.

Om iedereen te herinneren even op te frissen, hoe ziet het Korps Nationale Reserve er ook alweer uit en waarom hoort 20IBB bij 11 Luchtmobiele Brigade?

Allereerst het Korps Nationale Reserve, dat is onderverdeeld in 10IBB, 20IBB en 30IBB. 10IBB is voor regio Noord (Havelte), 20IBB is voor regio midden (Schaarsbergen) en 30IBB voor regio zuid (Oirschot). Voorheen hadden we vijf bataljons die onder het Nationaal Territoriaal Commando vielen. Dat commando had een eigen staf die drie keer zo groot was als een brigadestaf. Het Nationaal Territoriaal Commando is in 2011 wegbezuinigd en de reservisten zijn verdeeld over drie bataljons. Die bataljons zijn onderverdeeld onder de brigades en de drie regio's. Omdat wij regio midden hebben, zitten we voornamelijk in het westen van het land. Daarom zitten we ook op een kazerne in Bergen en Den Haag. Momenteel hebben we bij 20IBB 974 arbeidsplaatsen met een staf waar 14 militairen fulltime werken. Ook werken daar nog 17 reservisten parttime.

Wat is jullie taakstelling?

Onze taak is het bewaken en beveiligen van objecten. Dat is natuurlijk een breed begrip en kan van alles zijn. We kunnen civiele objecten en militaire objecten bewaken, onder verschillende situaties en met verschillende dreigingsbeelden. Omdat we na de bezuinigingen een eigen staf moesten vormen en geen duidelijke opdracht meer hadden, zijn we onze taak zelf concreter gaan maken. We zijn onze eigen opleidingsdoelstellingen gaan uitwerken: wat moet iedereen kunnen en hoe kunnen we iedereen opleiden en vervolgens toetsen aan de hand van welke criteria? We hebben onze kaderleden goede praktijkopleidingen gegeven en zijn een model voor gereedstelling gaan opzetten naar de systematiek van een regulier bataljon. Zo zijn er altijd compagnieën inzetbaar, omdat we oefeningen draaien tot en met niveau IV, oftewel compagniesniveau.

Hoe ziet de toekomst eruit?

Wat mij betreft moeten we af van de reservist en overstappen naar de deeltijdmilitair. Onze militairen zijn geen reserve, ze zijn er al van, met hun eigen specifieke taakstelling. Daarnaast kan ik veel beter plannen als iemand gewoon een

contract heeft van bijvoorbeeld 8 of 16 uur.

Als je echt je werk goed wil kunnen doen, moet je twee dagen per week trainen. Daarnaast kan je dan garanties bieden door onder andere structureel salaris te bieden. Begrijp me niet verkeerd, reservisten doen het werk echt niet voor het geld, ik heb bijvoorbeeld huisartsen die sergeant zijn. Maar, als ze gewapend de beveiliging van het Marengo-proces ondersteunen, moet daar iets tegenover staan. Dat je je verdiende geld op tijd of überhaupt gestort krijgt is dan het minste wat ik wil bieden en dat kan met de huidige regeling niet altijd. Daarnaast heb je recht op een gedegen opleiding als je dit soort taken uitvoert.

En er komen heel veel reservisten bij Klopt?

Klopt. Er zijn ook wat spullen bij, zoals voertuigen en wapens. En, om de cirkel rond te maken: waarschijnlijk gaan we weer terug naar de oude organisatie. Ze zijn het huidige Territoriaal Operatiecentrum aan het omvormen naar een Territoriaal Land Commando. Grote kans dat de reservistenbataljons weer daaronder gaan vallen, maar daar komt natuurlijk een heleboel bij kijken. Nu hebben we de brigadestaf van 11 Luchtmobiele Brigade die alle zaken regelt voor onze gereedstelling, zoals bijvoorbeeld munitie, wie gaat dat straks doen?

Waar ben je het meest trots op?

Op wat mijn mensen voor elkaar krijgen in korte tijd.

Waarom kunnen we niet om de Nationale Reserve heen?

Wij zijn de Last Men Standing. Als alle beroepseenheden naar het oosten zijn, moeten wij het in Nederland oplossen. We zijn de laatste club die overblijft. Daarnaast is Nederland een doorvoerland voor de NAVO. Als het erop aankomt, moeten 90 brigades door Nederland heen. Dat moet allemaal beveiligd worden. Reken maar dat er mensen belang bij hebben om die logistieke operatie te saboteren. Die dreiging moet zo1BB de baas zijn. Daarom is er aandacht voor de Natres nodig. Zij moeten ook gewoon kunnen vechten als het nodig is.

Wat staat er op de planning?

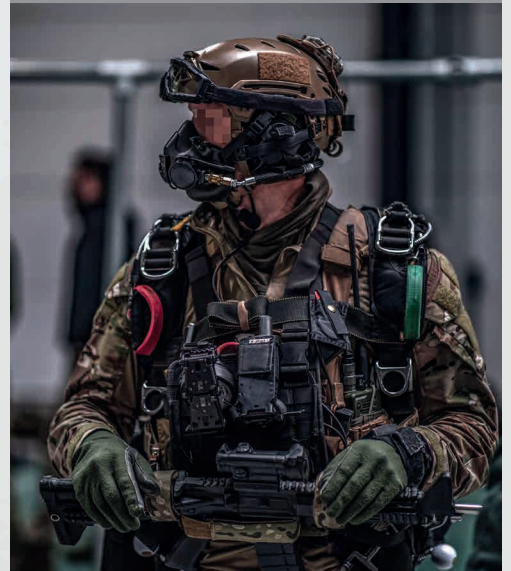
Dit voorjaar is hebben we Falcon Spring ondersteund en is een groot deel van ons bataljon ingezet tijdens de NATO Summit. Ook Falcon Leap gaan we in september ondersteunen als oefenvijand. Deze opdrachten bieden mooie kansen om beter te worden, ook in knokken.

“Als het erop aan komt, moeten 90 brigades door Nederland heen. Dat moet allemaal beveiligd worden. Reken maar dat er mensen belang bij hebben om die logistieke operatie te saboteren. Die dreiging moet zo1BB de baas zijn.”

Tandem Master Operationeel

Sergeant Patrick heeft de opleiding tot Tandem Master Operationeel gevolgd, een capaciteit die je niet vaak tegenkomt binnen de krijgsmacht, en al helemaal niet binnen een operationele eenheid. Normaal zie je dit alleen bij dispatchers of para instructeurs. Dat ik dit nu zelf kan uitvoeren binnen de brigade, maakt het wel bijzonder.

Waarom deze opleiding?

Het idee kwam eigenlijk niet eens van mijzelf. Je moet aan een aantal eisen voldoen voordat je überhaupt aan de opleiding mag beginnen, onder andere minimaal 250 vrije valsprongen hebben gemaakt. Ik was één van de weinigen binnen ons peloton die daar aan voldeed.

De toegevoegde waarde is duidelijk: soms moet je iemand meenemen die geen para is. Denk aan een tolk, een arts of een genist, dus specialisten die cruciaal zijn voor het slagen van de opdracht, maar die zelf geen vrije val parachutist zijn. Dankzij deze capaciteit kunnen we dat nu wel doen.

Hoe ziet zo'n opleiding eruit?

De opleiding bestaat uit drie blokken. In totaal heb ik er zo'n drie weken over gedaan. De eerste twee weken vonden plaats in Amerika, het laatste blok heb ik afgerond in Frankrijk, tijdens de eigen spring-periode van 11 Luchtmobiele Brigade.

Blok 1

Je begint met een zak die je aan kunt lijnen, puur voor het oefenen van de handelingen. Hoe haak je iemand aan, wat zijn de noodprocedures, wat doe je bij het trekken van de reserve. Daarna ga je over op een dummy-pop die qua vorm meer lijkt op een mens. Ook daar doe je een aantal sprongen mee.

Blok 2

Als je de basis beheerst, ga je sprongen maken met een echt persoon. Dit is nog zonder operationele uitrusting zoals een wapen, kogelwerend vest of rugzak. Het is puur gericht op houding, stabiliteit in de lucht en vooral goede landingen.

Blok 3

Het laatste blok doe je met een persoon én volledige uitrusting: wapen, vest, rugzak. Dan gaat het al snel richting de 150 kilo aan gewicht, afhankelijk van je passagier. In deze module ga je ook nachtsprongen maken en sprongen in combinatie met de ploeg. De tandem master moet in ploegverband met zijn team mee kunnen vliegen en veilig kunnen landen.

Vorbereiding is alles

Als je springt met iemand die geen ervaring heeft, vraagt dat meer voorbereiding. Je loopt samen alles door, oefent de procedures stap voor stap. Het is anders dan springen met een opgeleide parachutist. Die weet namelijk wat er gaat komen en weet wat hem te wachten staat.

Bekwaam blijven

Om bevoegd te blijven, moet je elke vier maanden vier tandemsprongen maken, waarvan minstens een bij nacht. Dat is best pittig en tijdrovend, zeker met een vol trainingsprogramma, maar noodzakelijk om deze essentiële vaardigheid op peil te houden.

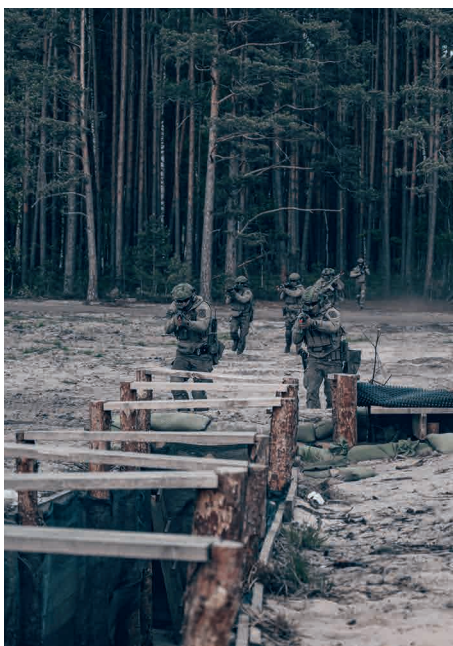
11Dcie

naar 'Airborne' workshop Polen

De Poolse 6th Airborne divisie organiseerde in juni een internationale workshop voor Airborne eenheden, de wolven van 11Deltacompanie klikten vanuit onze brigade aan. Wij spraken met sergeant Mike over de workshop.

Vanwege de oplopende spanningen in de wereld heeft de generaal van 6th het initiatief genomen om een workshop te organiseren voor Airborne partners. Eenheden uit onder andere de VS, Tjechië, Duitsland en Singapore waren hier bij aanwezig. De voornaamste reden van de workshop was om de lessons learned vanuit Oekraïne te delen, en van elkaar te kunnen leren. De focus lag dan ook op het zuiveren van loopgraven en het implementeren van drones.

Na een static show met wapens en FPV-drones, een rondleiding langs de eenheden en een weapon handling test om de Poolse buksen te leren kennen, ging de workshop van start. “De eerste dag kregen we een niv 3 actie van de Polen te zien en hebben we deze nabesproken. Uiteindelijk hebben alle verschillende partners gedurende de week een demo verzorgd, waarbij de eenheden hun eigen TTP’s demonstreerden”, vertelt Mike. Om goed beslagen ten ijs te komen heeft de Dcie onder andere de hulp ingeschakeld van Oekraïense militairen, die op dat moment getraind werden door collega’s van het verkenningspeloton van de eenheid: “We hebben als compagnie gekeken naar onze TTP’s omtrent

loopgraven en we hebben contact gehad met Oekraïners over hun ervaringen aan het front. Aan de hand van deze informatie hebben wij zelf een concept bedacht over hoe we dat graag zien.” Een groot verschil met ons optreden is het gebruik van de Glock: “De Polen gaven aan liever een kussentje mee te nemen dan een pistool,” zegt Mike met een glimlach op zijn gezicht. “Maar als je storing hebt is het toch wel fijn om een back-up te hebben.” Wat ook opviel is dat de Special Forces vanuit Singapore veel hebben kunnen leren van de demo’s: “Die lui hebben weinig ervaring in de loopgraven. Ze zijn super goed getraind in CQB-optreden maar in de loopgraven werkt dat gewoon niet.”

Ontwikkeling op gebied van UAS

“Wat bij de Polen opviel is het gebruik van FPV-drones,” gaat Mike verder: “Op dat gebied zijn de Polen sterk ontwikkeld. Zij gaan bijvoorbeeld de loopgraven in met een drone voorop en preppen drones met explosieven om een inbraak te forceren. Het gebruik van onbemande systemen is echt al vergevorderd geïmplementeerd in het optreden.” Maar het sentiment is dan ook echt anders bij de Poolse troepen, merkt Mike op: “Vanwege de ligging aan de Europese Oostgrens zijn ze veel meer bezig met de oorlog en daardoor ook met de ontwikkeling en inzet van UAS-systemen.” Voor het implementeren van aanvalsdrones in het gevecht ziet Mike dan ook nog wel kansen om stappen te kunnen maken: “Je ziet dat we daarin achterlopen als je kijkt naar de Poolse eenheden, die de drones al veel meer offensief gebruiken in het gevecht.” Gelukkig begint UAS binnen de brigade ook steeds meer te lopen, beleeft ook Mike: “Wij hebben nu onze eigen UAS-groep binnen de compagnie. Dit soort middelen minimaliseren het aantal slachtoffers aan het front aanzienlijk, je ziet dat dit soort systemen in Oekraïne ook vanwege gebrek aan personeel daardoor onmisbaar zijn geworden.” Volgens Mike is het nu van belang om de geleerde lessen te delen binnen de landmacht: “Als het gaat om conceptontwikkeling is het nu zaak dat wat wij hebben geleerd via de brigade bij het kenniscentrum terecht komt, zodat de rest van de landmacht het ook over kan nemen.”

Veiligheid achter de schermen:

De onmisbare rol van de Onderdeelsveiligheidsadviseur (ODVA) binnen de sectie Bedrijfsveiligheid

Wanneer militairen op uitzending gaan of deelnemen aan oefeningen zoals bijvoorbeeld Falcon Spring, denken de meesten aan het fysieke werk op de grond. Wat vaak minder zichtbaar is, maar minstens zo cruciaal, is het werk van de sectie Bedrijfsveiligheid, met name op het gebied van het vervoer en de opslag van gevaarlijke stoffen.

Luitenant Gijsbertsen, Onderdeelsveiligheidsadviseur vervoer gevaarlijke stoffen (ODVA) binnen de sectie Bedrijfsveiligheid, vertelt hoe zijn werk eruitziet: “Wij houden toezicht op het juiste transport en de opslag van gevaarlijke stoffen, en adviseren over wet- en regelgeving. Dat varieert van batterijen en munitie tot brandstoffen. Alles moet voldoen aan strikte eisen, zeker als het per vliegtuig wordt vervoerd. Van checklist tot

container: de ODVA is geen controlerende instantie, maar een adviserende partij. Wij geven advies over procedures, opleidingen en leggen de vinger op de zere plek. Als iets niet klopt, geven we dat aan, zodat er aanpassingen kunnen worden gedaan. Zo voldoen we aan de gestelde eisen. De verantwoordelijkheid ligt uiteindelijk bij de eenheden.”

Een voorbeeld: tijdens een oefening als American Ranger wordt gecontroleerd of spullen zoals batterijen, drones of laptops op de juiste manier zijn verpakt. De verpakking moet voldoen aan internationale luchtvaartregels, anders weigert de vliegmaatschappij het transport. “Je moet alle regels kennen; een opleiding is verplicht. Niet iedereen mag zomaar een doosje met gevaarlijke stoffen inpakken.”

“Je moet een opleiding hebben gevolgd, anders mag je er niets mee doen. Dat is vastgelegd in wet- en regelgeving. De opleidingen verschillen per vervoersmodaliteit en duren variërend van één tot meerdere weken. Onder deze opleiding valt ook het getraind zijn.”

“Zonder juiste verpakking, opleiding en planning komt materiaal simpelweg niet op bestemming.”

Leren van incidenten

De noodzaak voor strakke veiligheidsmaatregelen werd pijnlijk duidelijk na incidenten zoals het mortierongeval in Mali. “Dat incident heeft geleid tot strengere controle op veiligheid en uiteindelijk tot het oprichten van de sectie Bedrijfsveiligheid zoals die nu bestaat,” legt Marco uit.

Samenwerking

Marco werkt nauw samen met collega's van de sectie Milieu. “We lopen vaak samen op en ondersteunen elkaar. Alles draait om het op tijd signaleren van risico's en het goed

voorbereiden van de eenheden. We zijn geen showstoppers, we zijn ondersteunend.”

Marco's missie is helder: meer bewustzijn en samenwerking. “Ik wil dat mensen ons niet zien als controleurs die dingen komen verbieden, maar als specialisten die ondersteuning bieden. Zonder juiste verpakking, opleiding en planning komt materiaal simpelweg niet op bestemming en dat kan directe gevolgen hebben voor de inzetbaarheid.”

Regiment Van Heutsz

75 jaar RVH

Op 1 november 2024 is het bataljon gereorganiseerd tot 12 Infanteriebataljon Ranger Regiment Van Heutsz, met een vernieuwde focus: het ondersteunen van het Korps Commandotroepen (KCT) bij de uitvoering van speciale operaties. Deze stap markeert een nieuw hoofdstuk voor het regiment, maar vormt zeker niet de eerste verandering in 75 jaar dienstbaarheid. Het Regiment Van Heutsz werd op 1 juli 1950 opgericht als opleidingseenheid van het Wapen der Infanterie. Tegelijkertijd viel het Nederlands Detachement Verenigde Naties (NDVN) dat deelnam aan de Koreaoorlog onder dit regiment.

Daarmee begon de geschiedenis van een eenheid die zich steeds opnieuw wist aan te passen aan de tijd. In de decennia daarna kreeg het regiment diverse taakstellingen. Van het Instructiebataljon Van Heutsz in de jaren '50 (met roots in het oude Bewakingskorps KL), via pantserinfanterie-eenheden zoals 48 en 45 painbat, tot de bewakingseenheden (IBC's) in de jaren '70 en '80. In 1995 werd 12 Infanteriebataljon Luchtmobiel officieel ingedeeld bij het regiment, een verbintenis die de kern vormt van wie we vandaag zijn.

Nieuwe taakstelling per 2024: ondersteuning van speciale operaties

De recente reorganisatie heeft geleid tot een nieuw profiel: een Ranger-eenheid die luchtmobiel optreedt en zich richt op het ondersteunen van Special Operations Forces (SOF). Het bataljon kent sindsdien drie hoofdtakstellingen:

1. Ondersteuning van het KCT bij speciale operaties

Het bataljon ondersteunt het KCT bij de klassieke SOF-taken:

- Direct Action (DA)
- Special Reconnaissance (SR)
- Military Assistance (MA)

De toegevoegde waarde ligt in volume (extra capaciteit), slagkracht (o.a. mortierinzet) en voortzettingsvermogen (ontlasting van KCT-capaciteit). Daarmee stelt het bataljon het KCT ook in staat zich te richten op de meest complexe opdrachten in het 'rechterdeel' van het 'SOF-spectrum'. Momenteel levert het bataljon ondersteuning aan Foreseeable Operations (FSO) en staat het gereed om te participeren in een Special Operations Land Task Group (SOLTG, tier 1).

2. Beheersing van het AASLT-optreden

Hoewel de focus is verbreed, blijft het luchtmobiele optreden de basis.

- Compagnieën certificeren op niveau IV
- De bataljonsstaf traint op niveau V

Naast het voettoptreden is ook het voertuigoptreden onderdeel van de gereedstellingscyclus van iedere compagnie. Het AASLT-profiel wordt verder versterkt met SOF-gerichte modules zoals Urban Movement (UM) en Close Quarter Battle (CQB).

De nadruk ligt op de ontwikkeling van competenties die noodzakelijk zijn om te opereren binnen de SOF-context, zoals:

- Verantwoordelijkheid
- Flexibiliteit
- Initiatief
- Zelfstandigheid
- Samenwerking in kleine eenheden

In de SOF-context verschuift verantwoordelijkheid namelijk sterk naar het individu.

3. Rapid Reaction Company (RRC)

Het bataljon levert afwisselend een compagnie die gereedstaat voor snelle inzet bij:

- Non-combatant Evacuation Operations (NEO)
- Humanitarian Aid & Disaster Relief (HADR)
- First Crisis Response (FCR)

De RRC is ook inzetbaar voor het snel ontplooiën van de Air Manoeuvre Task Group Light/Heavy in NAVO-verband (NFM).

In aanloop naar de RRC-periode ligt de nadruk op de alarmering en administratieve & logistieke voorbereidingen.

Blik op de toekomst

Terwijl de reorganisatie nog in volle gang is, wordt al gekeken naar verdere groei. De behoefte aan SOF- en SOFSPT-capaciteit neemt toe, zowel in de fase van permanente competitie tussen grootmachten als in aanloop naar mogelijke conflicten tijdens periodes van crisis. Daarom wordt samen met SOCOM, StCLAS en 11LMB gekeken welke stappen nodig zijn om aan de toenemende vraag te voldoen.

Sinds de oprichting in 1950 is het Regiment Van Heutsz constant in beweging geweest: van gevechtsbataljon in Korea tot moderne Ranger-eenheid. Die flexibiliteit zit in het DNA van het regiment. De traditie blijft levend, niet als iets van vroeger, maar als iets dat elke dag opnieuw vorm krijgt. Het moet, dus het kan.

“Het m

Historische collectie

Wat is de historische collectie van het Regiment Van Heutsz?

De historische collectie is het geheugen van het regiment. Ze vertelt ons waar we vandaan komen, wat we als eenheid hebben meegemaakt en helpt ons begrijpen wat onze tradities en waarden zijn.

Waarom is deze collectie belangrijk?

Omdat het niet alleen over het verleden gaat, maar ook over wie we vandaag zijn. De collectie laat zien dat de geschiedenis leeft, in onze uitrusting, symbolen en verhalen. Het maakt tastbaar waar je als militair onderdeel van uitmaakt.

Wat kun je er zien?

Uniformen, uitrusting, onderscheidingen, diorama's van missies, en persoonlijke voorwerpen van veteranen. Bijvoorbeeld:

- De Indiaan op voertuigen van het 12e bataljon is afgeleid van het embleem van de Amerikaanse 2nd Infantry Division uit de Koreaoorlog.
- Rode Baretten verwijzen naar parachutisten die al in Nederlands-Indië actief waren.
- Erezwaarden, persoonlijke spullen, foto's en missiedocumentatie.

Welke missies komen aan bod?

Van het KNIL en de politionele acties in Nederlands-Indië tot Korea, de Koude Oorlog, Bosnië, Irak, Afghanistan en Mali. Ook recente operaties worden zichtbaar gemaakt met diorama's en tastbare verhalen.

Voor wie is de collectie bedoeld?

Voor iedereen binnen het regiment, jong en oud. Maar juist ook voor nieuwe collega's die soms nog weinig binding voelen met de geschiedenis. Deze collectie is ook hún verhaal. Maar, iedereen is natuurlijk welkom om te komen kijken.

Waarom moeten jonge militairen dit zien?

Omdat het gaat over hún roots. Je ziet hier verhalen van mensen die in hetzelfde uniform hebben gestaan, dezelfde oefeningen hebben gedaan, dezelfde kameraadschap hebben ervaren. Het geeft context en betekenis aan je eigen inzet.

Wat maakt deze collectie bijzonder?

De persoonlijke verhalen. Zoals dat van veteraan Ferry Titelepta, die al na drie dagen in Korea gewond raakte toen een gestoorde collega een handgranaat in hun tent gooide. Jaren later werd zijn urn in Busan begraven bij zijn kameraden. Zulke verhalen raken je en blijven hangen.

Waarom moet je echt zelf naar het museum komen?

Omdat je hier niet alleen dingen ziet, maar ook iets voelt. Je proeft de traditie, de geschiedenis en het verhaal van je eigen regiment. Het maakt duidelijk dat je niet alleen onderdeel bent van vandaag, maar van een lange lijn van inzet, kameraadschap en offers. Het museum maakt dat tastbaar van Korea tot Afghanistan, van KNIL tot nu. En alleen als je hier rondloopt, begrijp je echt waar je bij hoort.

Wat is de bredere gedachte achter dit initiatief?

We willen de drempel verlagen, het verhaal toegankelijk maken en de beleving versterken. De historische collectie moet niet slechts een opslag van spullen zijn, maar een plek van herkenning, trots en reflectie. Uiteindelijk draagt het bij aan bewustwording, opleiding en kameraadschap. Daarnaast kun je er ook van leren. We hebben vandaag andere middelen, wapens en technologie, maar sommige zaken veranderen niet: vuur en beweging, initiatief tonen, voor elkaar zorgen onder druk. Zeker als je kijkt naar operaties als Korea en de nadruk op hoofdtak 1, zie je dat mentale veerkracht en basisprincipes in ons optreden tijdloos zijn. De collectie laat niet alleen zien waar we vandaan komen, maar ook wat vandaag nog steeds relevant is op het slagveld, fysiek én mentaal.

Wat zijn de openingstijden?

We zijn elke donderdag geopend van 10.00 tot 15.00 uur. Wil je op een andere dag langskomen? Bel dan naar: 026 353 37 52. Locatie: Oranjekazerne, gebouw 31.

moet, dus het kan."

11 Infanteriebataljon

- Algemeen: Deelname Militaire Vaardigheids Wedstrijden met Infpel, Snipers, Patrgr. Vuursteunketen voert diverse Fires wkn, TSP tn en GRIFFIN STRIKE uit. SLR currency wk, Ost ORANGE SHIELD, Ost FTX BOLD QUEST, Ost redeployment NMI-4 in het ROOT, Staf ost alle bovenstaande en onderstaande activiteiten;
- Acie: Redeploymtn NMI-4, Brigadeweek, Parabasics 2 wkn, niv I/I+. FTX FALE 25, Prinsjesdag;
- Bcie: SOB/SOMS-II, Brigadeweek, Parabasics 2 wkn, niv I/I+. FTX FALE 25, Prinsjesdag
- Ccie: SOB/SOMS-II, Brigadeweek, Parabasics 2 wkn, niv I/I+. FTX FALE 25, Prinsjesdag;
- Dcie: EUMAM, Brigadeweek, Parabasics 2 wkn, niv I/I+. FTX FALE 25, Prinsjesdag.

12 Infanteriebataljon

- Acie: Inzet periode;
- Bcie: ISK schietweek Niv 1&2 , retentie CQB/UM, Staftraining Niv 4;
- Ccie: ISK schietweek Niv 1&2 , Woodland Niv 3 en Niv 4;
- Dcie: ISK schietweek Niv 1&2 , Cie's oefening ter voorbereiding op stand-by NFM, voertuig optreden Niv 1-2;
- Batstaf: Staf training Niv 5, Ranger Opleiding.

13 Infanteriebataljon

- Acie: wk24 t/m 29 uitvoeren American Falcon;
- Bcie: wk28 SOB en wk29 FINEX tbv missie ALTHEA (BOSNIE), rotatie 3;
- Ccie: wk28 OBT Oostenrijk;
- Dcie: Ost Acie American Falcon;
- Bat: vr 29 aug reünie en viering 30 jaar 13 Infbat RSPB;
- Bcie: logistieke voorbereiding inroteren ALTHEA per medio september. Vanaf 01 okt ehd operationeel gereed;
- Staf en overige cien voorbereiding FALCON AUTUMN (periode wk39 t/m 42) in POLEN.

SITREP, OVER.

11 Bevoorradingscompagnie

- In juli loopt er wederom een detachement vanuit 11 Bevocie mee met de vierdaagse;
- Begin Q3 komen diverse elementen terug uit diverse ondersteuning, zoals AMERICAN RANGER, AMERICAN FALCON en redeployment NMI;
- Na het zomerverlof staat de deployment van EUFOR ALTHEA op de planning;
- Ook dit jaar ondersteunt een peloton de airborne oefening FALCON LEAP vanuit oa de DAF op Eindhoven.

11 Herstel

- Start compagnieoefening 'The Boar Identity';
- Combinatie van civiel en militair sleutelen binnen een HT-1 scenario;

- Deelname aan de Nijmeegse Vierdaagse. Na het zomerverlof:

- Battlefieldtour naar Normandië met de gehele compagnie;
- Ondersteuning van FALE/MG;
- Voorbereidingen en vertrek voor FAAU.

Aan het einde van Q3:

- EUFOR ALTHEA Hersteldetachement maakt zich gereed voor inzet;
- Detachement vertrekt naar Bosnië.

Doorlopend:

- Onderhoud en herstellingen aan bijna al het materieel;
- Bijdrage aan de paraatheid van 11 Luchtmobiele Brigade.

Pathfinders

- Tactical Landing Zone training op het strand van Rømø, Denemarken met tactische transportvliegtuigen;
- Madju Survey-03 in Beja, Portugal: trainen van Survey & Assess van drop- en landingzones;
- LFX-2 in Harskamp: gevechtsschietoefeningen t/m ploegniveau, inclusief nachtelijk vuur;
- Falcon Leap & Market Garden: grootste NATO springperiode met Joint Forcible Entry, airdrop, airland, cross-parachuting en memorial-jump;
- Bold Quest: internationale oefening gericht op innovatie in verbindingen, UAS en genetwerkt optreden;

11 Geniecompagnie

- AMFA 25-2;
- AMRA;
- Air Assault Engineer (Cie oef);
- FAAU;
- Falcon Leap / Market Garden;
- Standby opdrachten: RRcoy en EUBG.

11 Geneeskundigecompagnie

- Cie brede oefeningen: Brigadeweek (week 28), Falcon Leap / Market Garden (week 37-38), Falcon Autumn (week 40-41-42).
- Daarnaast zal 11Gnk nog ondersteunen en deelnemen aan ondergenoemde activiteiten:
- Assessments;
 - Chauffeursweek;
 - Ondersteunen PARA – AO Schaffen;
 - Nijmeegse 4Daagse;
 - American Falcon;
 - TT Assen (Cie – Feest).

11 Brigade Verkenning Eskadron

- Tijdens de Indianenweek staat de verdieping in de vorming van de eenheid en het individu centraal;
- 11 BVE plant en voert tijdens Falcon Leap voor het eerst een Tactical Airland Operation uit;
- In het kader van Falcon Autumn verzamelt 11 BVE als onderdeel van het brigadehoofdkwartier inlichtingen om de hoofdmacht te richten en te beveiligen;
- Met specialisten neemt 11 BVE deel aan Bold Quest om te experimenteren met drones en verbindingssystemen;
- De nieuwe opzet van de Algemene Verkennersopleiding is van start gegaan, samen met de vaktechnische opleiding voor kaderleden;
- Verkenners blijven onverminderd trainen op hun specialismen, zoals MEDIC, verbindingen, UAS, Sniper, rigger marshaller en sensoren;
- Deze trainingen worden waar mogelijk uitgevoerd in samenwerking met de genieverkenners.

- Falcon Autumn 2025 in Polen: voorbereiding op Air Assault-operaties t/m bataljonsniveau;
- Life-fire CAS training in de VS met deelname van JTAC(s) en Laser Operators.

20 Infanteriebataljon Bewaken en Beveiligen Korps Nationale Reserve

- Deelname 4Daagse en ondersteuning wacht Heumensoord centraal;
- September de ondersteuning van FALCON LEAP.

Nationale inzet & Bureau ceremonieel

- De NATO SUMMIT ORANGE SHIELD heeft plaatsgevonden op 24 en 25 juni te Den Haag. Hiervoor is er naast het World Forum een tijdelijk gebouw neergezet om

deze summit te faciliteren. De brigade heeft deze operatie ondersteund met chauffeurs, C200 personeel, capaciteit bewaken & beveiligen, BB-TIN en sectie NI, totaal ongeveer 300 pax. De sectie NI heeft liaison uitgebracht in de binnenring bij de CP van politie en buitenlandse zaken, bij het voorbereidend Regionaal Operationeel Team (ROT) van Veiligheidsregio (VR) Haaglanden binnen het HQ van de politie 'de YP', bij de Staf Grootchalig Bijzonder Optreden (SGBO) van VR Haaglanden, VR Kennemerland en VR Zaanstreek Waterland, bij de CP van de KMAR op Schiphol, bij DOPS/ J3-NI, bij het TOC, bij het Nationaal SGBO (NSGBO) en bij verschillende gemeenten.

Headquarters/11 Stafstafcompagnie

- Met het zomerverlof in zicht zijn we vertegenwoordigd bij de 4-Daagse, terwijl een deel van de compagnie standby staat voor de Response Readiness Company (RRcoy) om indien nodig een pephastraat uit te brengen. Na het verlof volgen de kaderdagen, P&O-workshops, MBV-dagen en reguliere werkzaamheden. De MBV-dagen richten zich op het gereedstellen van zowel het Bataljonshoofdkwartier als onze eigen compagnie. In augustus bereiden we ons voor op de instroom van de nieuwe groep dienjaar in september. Die maand vervullen we opnieuw een vaste rol tijdens Falcon Leap, gevolgd door de voorbereidingen op Falcon Autumn.

SYNC OK

